

върши. И всѣко нѣщо, което върши, е съзнателенъ процесъ за него. Като се смѣе, той знае, защо се смѣе; като яде, знае, защо яде; като се моли, знае, защо се моли; като чете, знае, защо чете. Чистиятъ знае, защо има глава, защо има гърди, защо има ржце, крака и т. н. Той знае, че има глава, за да мисли право; има гърди, за да бжде смѣлъ, решителенъ; има ржце, за да работи съ тѣхъ, да свърши нѣкаква работа. И като свърши нѣщо, да мълчи. Въ това отношение птицитѣ сж научили закона на мълчанието. Мълчанието освобождава човѣшкитѣ добродетели отъ изкушение. Разумниятъ човѣкъ никога не се поставя на изкушение. Защо? — Защото той мисли, той е смѣлъ, той знае да мълчи. Който е научилъ закона на мълчанието, той разбира живота. Той знае, че въ свѣта сжествува разумность, която превръща всичко на добро. Каквото и да изгуби, мълчаливиятъ е доволенъ. Когато учителътъ преподава, ученицитѣ трѣбва да слушатъ и да мълчатъ. Докато учителътъ преподава, ученицитѣ мислятъ. Щомъ преподаването се свърши, ученицитѣ иматъ право да разискватъ. Значи, опредѣлено е, кога човѣкъ трѣбва да говори и кога трѣбва да мълчи. Когато мълчи, той слуша. Мълчанието е свързано съ слушането.

Христосъ казва: „И Отецъ ти, Който види въ тайно, ще ти въздаде на яве.“ Всѣки трѣбва да знае, че колкото и да е малко онова, което е вложено въ него, то е истинско, то е неизмѣнно. Това трѣбва да бжде за васъ аксиома. Защо трѣбва да ви се доказва, че имате умъ, сърце, душа и духъ? Въ тѣзи нѣща вие не трѣбва да се разколебавате нито за моментъ. Човѣкъ не трѣбва да се разколебава въ убежденията си. Какво виждаме въ живота? Като остарѣятъ, нѣкои хора започватъ да се разколебаватъ въ убежденията си. Тѣ съжालяватъ, че сж изгубили младинитѣ си, че не сж живѣли, както трѣбва. Ако стариятъ на старини се разколебава въ убежденията си, той не е ималъ никакви убеждения. Какво излиза тогава? Младиятъ иска да живѣе като стария. Стариятъ пкъ съжालява, че не е живѣлъ като младия, иска да живѣе като него. Споредъ мене, младиятъ трѣбва да живѣе като младъ, и стариятъ трѣбва да живѣе като старъ. Младитѣ хора не трѣбва преждевременно да остаряватъ; старитѣ хора не трѣбва да съжालяватъ, че не сж млади. Щомъ остарѣе, човѣкъ трѣбва да разреши въпроситѣ на живота по другъ начинъ — чрезъ закона на мъдростта. Стариятъ може да се подмлади по закона на мъдростта, а не по закона на любовта. Да се намѣри срѣдство за подмладяване, това значи да се намѣри еликсирътъ на живота, кой-